

hed for at lære at læse. Det er nøglen til at kunne få noget ud af undervisningen i folkeskolen og senere hen, og det er også grunden til, at vi har taget en række initiativer på det seneste.

Men jeg vil også advare imod at fokusere for meget på den internationale undersøgelse og mene, at den tegner et dækkende billede af den danske folkeskole og dens elever. Der findes læseproblemer – det behøver jeg ikke at gøre mere ved – men man skal huske, at i den danske skole har vi tradition for, at vi ved siden af at give faglig viden også giver vore børn muligheder for at fremme andre kvalifikationer, som det er nødvendigt at have med i bagagen i det samfund, hvor de skal virke som unge og som voksne. Det er en indsats over en meget bred front, der er brug for.

Jeg har som sagt opholdt mig specielt ved fru Lene Espersens indlæg, fordi jeg ikke mener, det gav et retfærdigt og rimeligt billede af dagens skole; jeg fik lidt af den samme fornemmelse som hr. Hans Peter Baadsgaard, nemlig at det ville være lettere at drive skolen, hvis der ikke var børn og lærere, og hvis forældrene i øvrigt sørgede for selv at opdrage deres børn. Der er ingen, der ikke skal få mig til at understrege, at børnene er forældrenes, og at det dermed er forældrenes ansvar at opdrage børnene; men det er jo også en kendsgerning, at det ikke er alle, der magter det, og så er skolen en meget nærliggende mulighed. Jeg har da også forstået, at hr. Frank Dahlggaard ikke forestiller sig, at man skulle kunne smide børnene ud af skolen og dermed helt overlade dem til sig selv. Det er skolen, der skal løse opgaven, og det må vi selvfølgelig koncentrere os om. Det kan bl.a. ske gennem en tættere dialog og et tættere samarbejde med forældrene, hvor det også er vigtigt at understrege over for forældrene, at de har et ansvar, at de får talt med deres børn om skolearbejdet og sikrer sig, at hjemmearbejdet også bliver lavet.

Men vi ved jo, at der er hjem og forældre, for hvem det ikke er muligt at give børnene den ballast. Så er det skolens opgave. Og det skal ikke ske ved en udskillelse af børnene, en sortering af børnene; det skal ske ved, at vi tager hånd om dem. Der er intet i vore erfaringer, der tyder på, at vi ikke både kan holde fast i fagligheden og samtidig varetage de mere bløde eller menneskelige forpligtelser, der hører til netop i en folkeskole.

Jeg er blevet opfordret til – ja, indtil flere ting – bl.a. af hr. Anders Mølgaard på et tidspunkt,

forstod jeg, at give en redegørelse for – der blev sagt deling, men jeg vil nok tro, der menes holddannelse, hvordan den virker i skolen. Vi skal selvfølgelig et stykke tid længere frem, før vi kan vurdere, hvad dette element i vores folkeskolelov kommer til at betyde. Det er jeg helt opmærksom på. Det har vi vel en interesse i alle sammen; så det giver jeg gerne et positivt svar på.

Hr. Anders Mølgaard – og også fru Lene Espersen og vist også hr. Frank Dahlggaard – bad mig allerede i sit første indlæg om at igangsætte et udredningsarbejde om lærerrollen, om den professionelle lærer, hvad vi stiller af krav og forventninger, hvad vi kan gøre i forbindelse med lærernes grunduddannelse, efteruddannelse osv. Og det gør jeg gerne. Jeg kan oven i købet tilføje, som jeg vist fik sagt det i mit indledende indlæg, at det er et område, vi allerede er meget opmærksomme på i Undervisningsministeriet. Jeg har faktisk også ved forskellige lejligheder i det sidste halve års tid sagt, at vi må sætte fokus på lærerrollen overalt i vores uddannelsessystem, for læreren spiller en central rolle overalt, og med stadig mere uddannelse på alle niveauer og for alle aldersgrupper tror jeg, det er vigtigt, at vi er opmærksomme på den side af sagen.

Jeg kan sige, at kort tid efter at vi gennemførte den nye folkeskolelov, skrev jeg til alle landets seminarier og bad om deres bud på, hvor vi skal ændre og forbedre læreruddannelsen for at kunne leve op til den nye folkeskolelovs krav. Alle seminarier har svaret og givet deres bud på det. Materialet er i øjeblikket under behandling i Seminarierådet, og jeg venter en tilbagemelding derfra. Og det kan jo netop udmærket indgå i det udredningsarbejde, som jeg her er blevet opfordret til at sætte i gang.

Jeg vil sige til Enhedslistens repræsentant, at vi også ved, at hele efteruddannelsessiden har fået en meget høj prioritet. Der er jo netop i forbindelse med folkeskoleforliget direkte afsat ekstra statslige midler til at sikre en bedre efteruddannelse, og der er i den forbindelse sat midler af til det, som mange her har understreget som væsentligt, nemlig at give skolelederne de bedst mulige forudsætninger for at løse deres opgave. Næsten 3.000 skoleledere har her i efteråret været under et særligt uddannelsesforløb netop for at få de bedst mulige betingelser for at kunne være ledere, være inspiratorer, være vejledere, være støtter over for lærerne på deres skole, og jeg har det samme håb, som mange har